

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Ligeti György ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. április 14. napján kelt 25.P.24.393/2013/21. számú ítélete ellen a felperes részéről 22., 23., 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és az I. rendű alperes által fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 2.000.000 (kettőmillió) forintra és késedelmi kamataira, míg a II. rendű alperes által fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 1.000.000 (egymillió) forintra és késedelmi kamataira felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 150.000 (százötvenezer) forint, míg a II. rendű alperest, hogy 75.000 (hetvenötezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek.

Kötelezi a felperest, hogy 140.000 (száznegyvenezer) forint, az I. rendű alperest, hogy 280.000 (kettőszáznyolcvanezer) forint, míg a II. rendű alperest, hogy 140.000 (száznegyvenezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott ... című időszakos lap ... napján megjelent számában valótlanul állította felperesről, hogy „felperes neve gyereket akart ...től”, „A ... gyereket akart ...től”, „... szakítani akart, ... viszont nem”, „Szerinte pár hónap elteltével már csak a ... akarta a kapcsolatot, kenyértörésre pedig a gyermekvállalás kérdése miatt került sor.”, „... egy ideje egyenesen zaklatja a szerelmével, és nem tud szabadulni tőle...”, „...a ... rendszeresen várja, lesi az utcán, a kocsijából... ott állt ... autója, benne a ...vel.”, „... elárulta nekem, hogy valóban volt köztük viszony, ami majd egy éven át tartott, és amikor véget akart vetni neki, a ... hallani sem

akart róla.", valamint azt, hogy „... alig egy évig tartó szerelmük elején lakást is vett a ...nek.”.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott ... című napilap ... napján megjelent számában valótlanul állította felperesről, hogy „Nem először fordul elő, hogy ... egy másik férfi oldalán keresi a boldogságát.”.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes magán- és családi élet tiszteletben tartásához fűződő jogát azzal, hogy az általa kiadott ... című napilap ... napján megjelent számában az közölte „felperes neve most is rengeteget dolgozik, s minő véletlen: az ... hamarosan bemutatandó ... című komédiában éppen egy házasságát megmenteni igyekvő amerikai nőt alakít...akinek a komédiában sikerül a házasságát megmentenie, a való életben viszont nem.”; „Pedig többször is megmentették már a házasságukat. 2008-ban a szép ... néhány sms üzenetből megtudta, hogy megcsalja őt ... férje, s ezen annyira kiborult, hogy a traumától elvesztette 4 hónapos magzatát”; „...harmadszor azonban már nem akarja.”.

Az elsőfokú bíróság eltiltotta az I. és II. rendű alpereseket a további jogsértéstől.

Kötelezte az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül a ... című időszaki lapban közöltekkel elkövetett jogsértés miatt magánlevélben fejezze ki sajnálkozását.

Kötelezte az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 800.000 forintot, és ezen összeg után ... napjától a kifizetésig a mindenkori késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes mértékű jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot.

Kötelezte az elsőfokú bíróság a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000 forintot, és ezen összeg után ... napjától a kifizetésig a mindenkori késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes mértékű jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 38.100 forint perköltséget.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

A le nem rótt 300.000 forint illetékről úgy rendelkezett, hogy a felperes 84.000 forintot, az I. rendű alperes 162.000 forintot, míg a II. rendű alperes 54.000 forintot köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

A felperes kereseti kérelmét a Pp. 206. § (1) bekezdésében és a Pp. 164. § (1) bekezdésében, valamint a Pp. 163. § (2) bekezdésében írt bizonyítási szabályok alapul vételével, a perbeli időszakban hatályban volt Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 75. § (1) bekezdésében, 76. §-ában, a 78. § (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályokra figyelemmel bírálta el.

Kifejtette, hogy az emberi méltóság fogalmát sem az Alaptörvény II. cikke, sem a régi Ptk. 76. §-a nem határozza meg. Az Alkotmánybíróság az emberi méltósághoz való jogot az általános személyiségi jog egyik megfogalmazásának tekinti, melyet a bíróságok is minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére, ha az adott tényállásra a konkrét, nevesített alapjogok egyike sem alkalmazható. E körben utalt a 8/1990. (IV. 23.) AB határozatban, valamint a 34/1992. (VI. 1.) AB határozatban foglaltakra. Miután a polgári jog által biztosított személyiségvédelem körében az ember személyiségét alkotó lényegi tulajdonságok és ismérvek összessége jelenti az emberi méltóságot, annak megsértése csak akkor állapítható meg, ha a jogsértő

részéről az emberi léthez, emberi élethez méltatlan magatartás valósul meg. A felperes maga is a külön nevesített jóhírnév megsértésére hivatkozott, így az emberi méltóság sérelmére vonatkozó hivatkozása alaptalan, a személyiséget ért támadás csak külön nevesített személyiségi jog hiányában ad alapot az emberi méltóság sérelme miatti jogvédelemre.

Az I. rendű alperes által kiadott ... magazinban megjelent „A ... gyereket akart ...től” című cikk tartalmának értékelése, a per tárgyává tett, a 33.P.23.960/2011. számú perben meghallgatott tanúk vallomása, valamint az elsőfokú eljárás során meghallgatott ..., ... tanúk vallomásában elhangzottak értékelése alapján vizsgálta a főcím és a keresetben kifogásolt további közlések valótlan és jóhírnév sértő voltát. Kifejtette, hogy valamennyi közlés úgy írja le a felperest, mint aki a fennálló párkapcsolata idején szerelmi viszonyba kezdett más férfival, ami egy évig tartott, azt gyermekvállalással kívánta szorosabbra fűzni. Emiatt került sor a szakításra, de ezt követően is zaklatta volt szeretőjét, aki nagy értékű ajándékokkal is elhalmozta.

A fenti bizonyítás eredményeként - értékelve ..., ... és ... hallomások alapján megtett, nem közvetlen ténytudomáson alapuló vallomását - azt tudta megállapítani, hogy a felperes és ... között valóban állt fenn viszony, de annak időtartamát, egy évig is tartó voltát a tanúvallomások nem támasztották alá. Csupán az nyert bizonyítást, hogy a felperes egy éjszakát ... hálósobájában is eltöltött, többször találkozott az énekesssel és közösen költöztek el egy vacsorát. E tényekből hosszan tartó viszony, a felperes gyermekvállalási szándéka, a szakítást követő zaklatása, valamint a részére ajándékozott lakás ténye nem volt megállapítható.

A cikk közlései sértették a felperesről kialakult képet, miután őt olyan nőként ábrázolták, mint aki nem sokkal a házasságkötése után más férfival is folytat olyan kapcsolatot, ahol felvetődik a gyermekvállalás kérdése. A cikk szerint a viszony során mintegy ellentételezésként kapott lakást a felperes, a szakításuk utáni magatartásával őt az írás szintén negatív színben tüntette fel, mint a titkos viszonyhoz foggal-körömmel ragaszkodó nőt írta le. Mindezek alapján a jóhírnévsértést a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította.

A II. rendű alperes által kiadott ... című napilapban megjelent két cikk sérelmezett közléseit a felperes személyes előadására, valamint ... tanú vallomására figyelemmel a valóságnak megfelelő közlésnek találta, így az írás jóhírnévsértő közlést nem tartalmazott. A ... napján megjelent számában, a ..al készített interjúban elhangzott, a felperes által sérelmezett kitételt valótlanak ítélte, és miután a közlés az átlagolvasó számára úgy festette le a felperest, mint aki a párkapcsolataiban rendszeresen félrelép, a jóhírnévsértést megállapította.

A továbbiakban vizsgálta a kereset tárgyává tett közléseknek a felperes magánéletét esetlegesen sértő jellegét, mégpedig a kereseti kérelemhez kötöttségre hivatkozással, kizárólag a valónak bizonyult közléseket érintően.

A magánélet védelméhez fűződő jog vonatkozásában utalt a Római Egyezmény 8. cikk 1. pontjában és az Alaptörvény VI. cikkében írtakra, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 17. cikkének rendelkezéseire.

Kifejtette, hogy a perben nem volt vitatott az, hogy a felperes sem a ... magazinban, sem a ... napilapban megjelent cikkek vonatkozásában nem járult hozzá ahhoz, hogy a magánélete részleteiről kapjanak tájékoztatást az olvasók. Az alperesi lapok szenzációhajhász, figyelemfelkeltő módon használták ki azt, hogy a felperes ismert ... és köztudottan több házassága is válással végződött. A bulvár újságírás azonban nem mentesít a személyiségi jogsértés következményei alól. A cikkek abban hasonlóak voltak, hogy minden esetben másnak tulajdonított nyilatkozatokat közöltek, egy esetben kifejezetten interjú jelleggel, és minden esetben a felperes hozzájárulásának a hiányában.

A ... című napilap ...-ei számában megjelent írás sérelmezett közlései tekintetében megállapította a

magánélethez fűződő jog megsértését, mivel e közlések a felperes párkapcsolatáról szóltak, amelynek a hozzájárulás nélkül történő nyilvánosságra hozatala önkényesnek minősül.

Az objektív jogkövetkezmények alkalmazására a jogsértés megállapítása mellett a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) és c) pontja alapján került sor.

A nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló kérelem körében a Ptk. 84. § (1) bekezdése alapján döntött. Figyelemmel volt ... és ... tanúk vallomásában előadottakra, a felperes személyes előadására és értékelte a jogsértőnek bizonyult közlések által kiváltott hátrányokat. Súlyos hátrányként értékelte azt, hogy az I. rendű alperes cikke a felperest olyan kijelentésekkel illette, amely szerint az akkor párkapcsolatban élő felperes párhuzamos viszonyt ápolt egy népszerű előadóművésszel, és a szakítása után rendszeresen zaklatta őt. A II. rendű alperes a felperes félrelépését nem egyedi esetnek tulajdonította. A további kapcsolatokra való utalás negatív hatással bír, de a közlés csak részben volt valótlan. A felperes válásának és magzata elvesztésének a nyilvánossághoz való eljuttatása a magánéletébe való olyan önkényes beavatkozást jelentett, mely egy nő számára önmagában is súlyos megrázkódtatással jár, ezt a nyilvánosság felé közvetítés fokozza. A régi Ptk. 355. § (4) bekezdésében foglalt szabályozás alapján és a Pp. 206. § (3) bekezdése szerinti mérlegelési tevékenység eredményeként az elszenvedett hátrányokért az I. rendű alperest 800.000, a II. rendű alperest 400.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A kamatfizetési kötelezettség tárgyában a régi Ptk. 360. § (1) bekezdésében és a 301. § (1) bekezdésében foglaltak szerint határozott. A perköltségviselés tárgyában a Pp. 81. § (2) bekezdése értelmében döntött.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat megváltoztatását és a keresetének teljes egészében helyt adó döntés meghozatalát kérte.

Az emberi méltóság megsértése vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelmének elutasítása okán tévesnek tartotta azt az álláspontot, mely szerint az emberi méltóság megsértését csak akkor lehet megállapítani, ha az adott tényállásra konkrét, nevesített alapjog egyike sem alkalmazható. A bírói gyakorlat szerint e két személyiségi jog megsértése egymás mellett megállapítható. Az Alkotmánybíróság 21/2010. határozatára, a bírói gyakorlatra figyelemmel az I. rendű alperes által megjelentetett cikkben leközült, kifogásolt tényállítások sértik az emberi méltóságát is, ugyanígy a II. rendű alperes által leközült azon tényállítás is, mely szerint „Nem először fordul elő, hogy ... egy másik oldalán keresi a boldogságot”. Az idézett kijelentések emberi, női mivoltában sértették meg.

A sérelmezett tényállítások aránytalanul túlzóak, indokolatlanul bántóak, megalázóak és lealacsonyítóak, az első fokú ítélet is rögzítette, hogy súlyosan hátrányosak a társadalmi megítélésére. Miután női mivoltában alázták meg, ezzel az emberi méltósága is sérült.

Tévesnek tartotta a ... tanúvallomására alapított megállapítást, amelyet ..., ... és ... nyilatkozata cáfol.

Hangsúlyozta, hogy a jóhírnevet nemcsak a valótlan tényállítás, hanem a való tények hamis színben való feltüntetése is sérti. A II. rendű alperesi tényállítások azt sugallják, hogy olyan nő, aki egy férfi mellett sem képes megnyugodni, folyamatosan válságban vannak kapcsolatai. A cikk kifejezett rosszindulattal állítja párhuzamba a munkája során alakított szerepét.

Sérelmezte a megítélt nem vagyoni kártérítés összecszerűségét, miután a bírói gyakorlat ettől magasabb nem vagyoni kártérítést ítél meg a hátrányok sikertelen bizonyítása esetén is. A perben mind a személyes előadása, mind a meghallgatott tanúk vallomása igazolta a személyét a cikk megjelentése következtében ért hátrányokat.

Mindemellett hivatkozott a nem vagyoni kártérítés kettős funkciójára, az elszenvedett hátrány kompenzálására a megítélt nem vagyoni kártérítés nem alkalmas.

Az I., II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú határozat helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság határozatát a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálhatta felül, a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése értelmében.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletével szemben csak a felperes terjesztett elő jogorvoslati kérelmet, az volt következtethető, hogy az első fokú ítélet rendelkező részében megállapított közlések jogsértő voltát az alperesek nem vitatják, így azokat valótlannak kellett tekinteni. Így e körben a másodfokú bíróság kötve volt ahhoz, hogy mely tényállások bizonyultak valótlannak, illetve jóhírnévsértőnek.

Az első fokon eljáró bíróság a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket teljes körűen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

Helyesen állapította meg az első fokon eljáró bíróság, hogy a jogvitában a régi Ptk. rendelkezései alkalmazandók, erre figyelemmel az emberi méltóság megsértésének megállapítására irányuló kérelem tekintetében a másodfokú bíróság nem fogadta el azt a felperesi fellebbezési álláspontot, hogy a kifogásolt közlésekkel az emberi méltósága sérült. A régi Ptk. 76. §-ának rendelkezéséből következően, figyelemmel az e körben kialakult bírói gyakorlatra is, csak olyan kifejezések használata esetén kerülhet sor az emberi méltóság megsértésének megállapítására, amelyek a személyt emberi mivoltában alázzák meg, ez pedig a perbeli esetben nem történt meg. Az alperesek által szerkesztett lapokban megjelent, a kereset tárgyává tett kifejezések nem állítottak a felperest érintően olyan magatartást, amely az emberi léthez méltatlan lenne. A valótlán közlések a felperest emberi mivoltában nem sértették, nem alázták meg oly módon, hogy a jóhírnévsértés megállapítása mellett indokoltá vált volna az emberi méltóság megsértésének megállapítása is.

Az elsőfokú bíróság a perben szükséges bizonyítást lefolytatta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően helyesen, összességükben értékelve helytálló tényállást állapított meg és a bizonyítékok mérlegelése alapján kialakított azon álláspontja, mely szerint a kereset tárgyává tett egyes közlések valóban bizonyultak, helytálló volt. E tekintetben jogszerűen került sor a jóhírnévsértés megállapítására irányuló kereset elutasítására.

A felperes módosított keresetében az I. rendű alperest 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és ennek a ... napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatai, míg a II. rendű alperest 1.000.000 forint és ennek a ... napjától számított késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított nem vagyoni kártérítésösszegszerűségét rendkívül és indokolatlanul alacsonynak tartotta. Az I. rendű alperes által megfogalmazott jogsértő kijelentések olyan jellegű hátrányt okozó közlések, amelyek magasabb összegű kompenzálást tesznek indokolttá. A II. rendű alperes esetében kifejezetten a felperes magán- és családi életének tiszteletben tartásához fűződő jog megsértésével okozott hátrányt kellett értékelni. Annak közlése, hogy a felperes annyira kiborult azon, hogy őt megcsalja a férje, hogy a traumától elvesztette 4 hónapos magzatát, a felperes magánélethez fűződő jogát oly mértékben sértik, hogy az mindenképpen indokolja a nagyobb összegű nem vagyoni kártérítés megállapítását.

A nem vagyoni kártérítés körében a Ptk. 339. §, a 355. § (1) és (4) bekezdése alapján a másodfokú bíróság mérlegeléssel döntött, figyelemmel az Alkotmánybíróság 34/1992. (VI. 1.) AB határozat indokolásában írtakra is. A Pp. 163. § (3) bekezdése alapján külön bizonyítás nélkül elfogadható az olyan hátrány bekövetkezése, amely köztudomású tényként értékelhető. A perbeli esetben a felperest

ért hátrányokat tanúvallomások is megerősítették. A nem vagyoni kártérítés összegszerűségének meghatározása mérlegelési jogkörbe tartozó döntés, melynek során figyelemmel kell lenni az eset összes körülményeire. A tanúvallomások egyértelműen alátámasztották a felperes azon személyes előadását, mely szerint a jogsértőnek ítélt közlések őt idegileg megviselték, a cikk elolvasását követően görcsrohamot kapott, munkájában dekoncentrálttá vált, magyarázkodásra szorult. Ezen bizonyítékok és a hasonló esetekben kialakított bírói gyakorlat alapján a Fővárosi Ítéltábla a nem vagyoni kártérítés összegét felemelte, egyebekben az elsőfokú bíróság határozatát a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

Az első fokú határozat részbeni megváltoztatására a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor.

A felperes fellebbezése részben eredményre vezetett, a másodfokú döntés következtében a pernyertesség-pervesztesség aránya megváltozott. A perköltségviselés kérdésében a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott. A felperes az I. rendű alperessel szemben előterjesztett kérelem vonatkozásában 2/3-ad részben, a II. rendű alperessel szemben egészben pernyertesnek bizonyult. Ezen pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően döntött a másodfokú bíróság az illeték fizetése tárgyában, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakra. Ugyanezen pernyertesség-pervesztességi arálynak megfelelően a pertárgyértékhez igazodóan került sor az első- másodfokú perköltség megítélésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján.

Budapest, 2016. április 5.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

ővárosi Ítéltábla
2.Pf.21.058/2015/4.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Mester Csaba ügyvéd)

által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Ligeti György ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indult perében meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla a 2016. április 5. napján meghozott 2.Pf.21.058/2015/3/II. szám alatti ítéletének a kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezését az alábbiak szerint javítja ki:

„Kötelezi a felperest, hogy 118.700 (Száztizennyolcezer-hétszáz) forint, az I. rendű alperest, hogy 237.300 (Kétszázharminchétezer-háromszáz) forint, míg a II. rendű alperest, hogy 108.000 (Száznolcezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra."

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet ennél a bíróságnál kell 4 példányban benyújtani, a Kúriához címezve.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Ítéltábla a 2016. április 5. napján 2.Pf.21.058/2015/3/II. szám alatt meghozott ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és az I. rendű alperes által fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 2.000.000 forintra és késedelmi kamataira, míg a II. rendű alperes által fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 1.000.000 forintra és késedelmi kamataira felemelte.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 150.000 forint, míg a II. rendű alperest, hogy 75.000 forint együttes első- és másodfokú perköltséget 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek.

Kötelezte a felperest, hogy 140.000 forint, az I. rendű alperest, hogy 280.000 forint, míg a II. rendű alperest, hogy 140.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

A másodfokú bíróság a határozatának írásba foglalása során észlelte, hogy a perköltségviselésre vonatkozó döntése során számítási hibát vétett. A felperes az I. rendű alperest 3.000.000 forint, a II. rendű alperest 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni, így az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése alapján számítandó illetékalap 4.000.000 forint volt, ekként a 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján meghatározott 6 %-os mértékű kereseti illeték összege 240.000 forint.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a jogsértés megállapítása és az objektív jogkövetkezmények alkalmazása mellett az I. rendű alperest a felperesnek 800.000 forint, és ezen összegnek ... napjától a kifizetésig a mindenkori késedellel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes mértékű jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatai, míg a II. rendű alperest a

felperesnek 400.000 forint, és ezen összegnek ... napjától a kifizetésig a mindenkori késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes mértékű jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte.

A fellebbezésben a felperes a nem vagyoni kártérítés összegének felemelését kérte, a keresetében megjelölt összegre.

Az Itv. 39.§ (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezett, 2.800.000 forintos pertárgyérték után számítandó jogorvoslati illeték mértéke 8 %, azaz 224.000 forint, így az állam - a per tárgyi illetékfeljegyzési jogos jellegére tekintettel - összesen 464.000 forint összegű kereseti és fellebbezési illetéket előlegezett. A másodfokú bíróság a határozatában az I. rendű alperessel szemben 2/3 arányú, a II. rendű alperessel szemben teljes pernyertességet állapított meg a felperes javára, ekként - helyes számítás szerint - a felperes 60.000 forint összegű kereseti és 58.700 forint összegű jogorvoslati illeték, azaz összesen 118.700 forint, az I. rendű alperes 120.000 forint összegű kereseti és 117.300 forint összegű fellebbezési illeték, azaz 237.300 forint együttes kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére, míg a II. rendű alperes 60.000 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési, azaz 108.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére köteles.

A Fővárosi Ítéltábla a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 224. § (1)-(2) bekezdése alapján, a számítási hiba következtében a határozat kijavítását hivatalból elrendelte. A kijavítás tárgyában hozott határozat ellen fellebbezésnek a Pp. 224. § (4) bekezdése alapján van helye.

Budapest, 2016. április 18.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő